

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 6
FCI:n numero: 290
Hyväksytty: FCI 18.2.1997
SKL-FKK

EPÄVIRALLINEN KÄÄNNÖS

BEAGLEHARRIER

(BEAGLE HARRIER)

Alkuperämaa: Ranska

1/3

KÄYTTÖTARKOITUS: Ajava koira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 6 ajavat ja jäljestävät koirat, alaryhmä 1.2 keskikokoiset ajavat koirat; käyttökoetulos vaaditaan.

YLEISVAIKUTELMA: Normaalityyppinen; tasapainoinen, sopuisuhtainen, hienostunut, ketterä ja tarmokas.

PÄÄ: Keskivahva.

KALLO-OSA: Melko leveä ja melko tilava; niskakyyhmy on tuskin havaittava.

OTSAPENGER: Ei korostunut.

KIRSU: Kookas ja musta.

KUONO-OSA: Suunnilleen kallon pituinen, ei koskaan kulmikas, sivulta katsottuna kapeneva, ei kuitenkaan suippo. Kuononselkä on melko suora, ei koskaan kyömy.

HUULET: Ylähuuli peittää alaleuan.

SILMÄT: Avoimet ja tummat. Ilme on avoin, eloisa ja älykäs.

KORVAT: Melko lyhyet, keskileveät, silmien korkeudelle kiinnittyneet ja keskiosastaan hieman pyörityneet; riippuvat litteinä kallon myötäisinä ja kiertyvät alaosastaan hieman soikeiksi.

KAULA: Asennoltaan luonteva, vaikka hyvin lapoihin liittyvä, sivulta katsottuna yläosastaan hieman kaareva.

RUNKO

SELKÄ: Lyhyt, hyvin kiinteä ja lihaksikas.

LANNE: Vahva ja lihaksikas, voi olla hieman kaareva.

RINTAKEHÄ: Syvä, ei koskaan liian litteä, sillä se pienentäisi liian rinta-alueen tilavuutta. Rintalasta ulottuu kauas taakse. Viimeiset kylkiluut ovat pitkät ja riittävän kaarevat, jotta rintakehä on tilava, ei kuitenkaan sylinterimäinen.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva ei ole koskaan voimakkaasti kuroutunut, vaan melko suora.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat vahvat ja täysin pystysuorat.

LAVAT: Pitkät, viistot ja lihaksikkaat.

KÄPÄLÄT: Eivät liian pitkät eivätkä liian kapeat, kuitenkin tiiviit. Päkiät ovat paksut ja lujat.

TAKARAAJAT

LONKAT: Vapaasti liikkuvat.

LANTIO: Viisto ja vahva.

REIDET: Pitkät, täyteläiset ja lihaksikkaat.

KINTEREET: Matalat.

VÄLIJALAT: Pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Joustavat, eloiset ja vaivattomat.

KARVAPEITE

KARVA: Melko tiheää, ei liian lyhyttä, kuitenkin pinnanmyötäistä.

VÄRI: Kolmivärinen (kellanuskea, jossa musta mantteli ja valkoinen). Manttelia ei pidetä hyvin tärkeänä, merkit voivat olla kirkkaat, vaaleat tai hiilikot (charbonnée). Koska harriereissa esiintyy harmaita yksilöitä, ei kolmiväristä harmaata tai harmaanvalkoista väriä tulisi pitää hylkäävänä eikä vakavana virheenä.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: 45 – 50 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämaituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

- pelokas, pehmeä tai tyhmältä vaikuttava olemus

- liian raskas pää

- liian voimakas otsapenger
- lihanvärinen kirsu
- liian lyhyt ja neliömäinen tai liian suippo kuono-osa
- kyömy kuononselkä
- kiertyneet korvat, jotka viittaavat risteytykseen ranskalaisten ajo-
koirien kanssa
- ylä- tai alapurenta
- litteät tai hajavarpaiset käpälät
- pigmentitön kivespussi.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.